

Yeni Duzen :..

[Yazdır](#) | [Kapat](#)

Ledra Palace'tan Kuzey'e baktı...

31 yıldır Almanya'da yaşayan ressam Hulusi Halit, resimlerini ve düşüncelerini anlattı

2 Ekim 2005
8 defa okundu

Ledra Palace'tan Kuzey'e baktı

Röportaj: Tayfun Çağra

Hulusi Halit bir Kıbrıslı Türk... 31 yıl sonra Kıbrıs'ta bir resim sergisi açmak için Almanya'dan geldi ama Güney Kıbrıs'ta... Baf'ta lise yıllarında yaptığı bir yıllık askerlikten sonra şimdi geri kalan süre O'nun için burada sorun... Bu yüzden ailesini görebilmek için 30 yıllık bir ara gerekti. Şimdi sorunu çözülmeye çalışıyor. Umutlu ama huzursuz. Geçen yıl geldiği Güney Kıbrıs'tan, Ledra Palace'tan Kuzey'e şöyle bir bakmış. Bir kol uzaklıktaki ailesini aramış gözleri ama sınır ve askerlik sorunu ona engel olmuş. Geri dönmüş Almanya'ya... Bu sene resim sergisi bir olanak vermiş ve denemiş, sorun karşısına dikilmiş, iyi niyetle sorunu çözmek isteyenler de var. Ama huzursuzluk, Almanya'daki ailesini, çocuklarını bir daha görememek gibi bir tehlike yakıyor içini...

Hulusi Halit resimlerini anlattı, yaptığı bir resimde karısına yine aşık oluşunu, resimlerindeki Kıbrıs'ı anlattı. Ama dönüp dolaşıp askerlik ve sınıra geldik söyleşide... Sanat sohbetlerinde bir gün sadece sanatı konuşabilmek umuduyla Halit'le olan söyleşimizi sizlerle paylaşmak istiyoruz:

Soru: Serginize gelmiş ve izlemiştim ama siz resimlerinizi anlatır mısınız biraz?

H.H: Bu resimleri aslında Kıbrıs halkı için yaptım. Bilhassa son 2005 yılında yaptıklarım, kültürü anlatan resimler Kıbrıs halkı için yapıldılar. Kıbrıs Türk ve Rum halkı için...

Soru: Nevi anlattınız resimlerde?

H.H: Önemli olanlardan biri Afroditti. İkincisi Kıbrıs'ta kullanılan kültür araçları vardı, müzik vardı, biri papaz diğeri imam. İki şeyi birleştirip aynı anda vermek istedim.

Soru: Kaç yıldır Almanya'dasınız? Şimdiye kadar orada neler yaptınız?

H.H: Almanya'da 31 senedir kalıyorum. Son altı yedi yıl içinde resimle uğraşıyorum. Birçok yerde yirmi-yirmibeş tane resim sergisi yaptım.

Soru: Kişisel mi karma mı?

H.H: Kişisel sergilerdi bunlar. En önemli olanlardan biri de Almanya'daki Kıbrıs Büyükelçiliği'nde yaptığım sergi idi. Bu sergide 1999'dan beri yaptığım resimleri sergilemiştim. O sergiye Türkler, Almanlar ve bir kısım da Rum halkı gelmişti.

Resimde "aşk"

Soru: Neden o kadar yıldan sonra Kıbrıs'ta bir sergi?

H.H: Kıbrıs benim anavatanım. İster Rum tarafı, ister Türk tarafı olsun ikisi de benim vatanım. Ben Baf'tan kaçtığımda daha savaş başlamamıştı. 74'ün Nisan ayında gitmiştim. Okumak için gittim, Güzel Sanatlar Akademisi'nde okumak için gitmiştim ama olmadı, başka bölümlerde okudum. Yaptığım işler benim için değildi, eğiticiliğe başladım. Orada Alman, Türk ve yabancı çocuklarla resim ve öteki sanat dalları üzerinde çalışıyorduk. Daha sonra 96-97'den itibaren eskisi gibi resim yapmaya başlamıştım. 98'te benim için çok önemli olan bir resim yapmıştım. İsmi "aşk"... O resimle birlikte eşimle tekrar aşkı yaşamaya başlamıştık. 1980'den beri birlikteydik, o sıralar çocuklar da vardı ama aniden birşeyler oldu o resmi yaptım, aşkı yeniden yaşadım.

Soru: Sanatçıya sormak biraz saçma gelebilir ama neydi o resmin ruhunuza kattığı?

H.H: Bilmem, önceden ben siyah-beyaz resim de yapıyordum. Ondan sonra renkler de araya girdi. Renkler ve içeriği ile birlikte... Resimde bir adam bir kadına sarılıyordu. Biri ben, biri de eşim... Ondan sonra bunun gibi resimleri de yapmaya başlamıştım.

Soru: Kuzey Kıbrıs'taki sanat veya sanatçılar hakkında bir bilginiz var mıydı buraya gelmeden önce?

H.H: Hayır, hiç bilgim yoktu. Sadece benim burada bir arkadaşım vardı. Eskiden Baf'ta beraber liseye gittiğimiz Alper Susuzlu vardı. Sanat hakkında düşündüğüm ve tek bildiğim Alper vardı. 2005 yılının başlarında internet üzerinden onu bulmuştum. Kontak kurduk, onunla yazışmaya başladık. Hala daha sanat yaptığımı, resim ve karikatür çizdiğini öğrendim. Tiyatro da yapıyor. Çok memnun olmuştum. Benim de burada birşeyler yapacağımı öğrendiğinde hemen haber vermemi istemişti. Ondan sonra Susuzlu benim yaptığım katalogun önsözünü yazmıştı.

Çıkış o çıkış

Soru: Bu kadar uzun zamandır Almanya'dasınız. Daha önce Kıbrıs'a gelmeyi hiç istemediniz mi?

H.H: Ben aslında 75 ve 76 yıllarında iki kere buraya gelmiştim. Girne'ye... Burada kardeşlerim var. O zaman 75'te hiçbir zorluk olmadan girip çıkmıştım. 76'da muhaceret bana buradan çıkamayacağımı söylemişti. Yarım saat tartışma yapmış ama neden çıkamayacağımı öğrenememişim. Yarım saat sonra çıkış iznine bir liralık mıydı on liralık mıydı hatırlamıyorum, pul yapıştırmam gerektiğini söylediler. "İyi de bunu bana yarım saatir niye söylemediniz? Benim gemi şimdi kaçacak, ne olacak" dedim. "E olmaz" dediler, "sen çıkamazsın." "Peki ne yapacağız, ben pul parasını vereyim, çıkayım" dedim ona da yarım saat sonra karar verdiler, "tamam" dediler.

Ledra Place'tan bir bakış

Soru: Yani çıkış o çıkış mı oldu?

H.H: Çıkış o çıkış oldu buraya son gelişimdi. Ama yine de ailem beni buraya çekti. Bu sergi durumu olmasa gelmeyi yine düşünmüyordum. Geçen sene rum tarafına gelmişim aslında... Ledra Palace'ta sınırdaki durup baktım. Geçeyim mi geçmeyim mi diye düşünüyordum. Kardeşim Muharrem'in adresini de kaybetmişim. Telefonunu bilmiş olsaydım belki ona telefon eder, yardım ister gelirdim.

Soru: Ledra Palace'tan bu tarafa bakarken nasıl duygular içindeydiniz?

H.H: Kıbrıs'ta kaldığım son iki gündü. Geçer de bana askerlik sorunu çıkarırlarsa o zaman Almanya'ya dönmem sorun olurdu. Çünkü eşim Maria da yanımdaydı, burada ayrılabilirdik.

Soru: Şimdi geldiniz ama galiba sorun var...

H.H: Evet sorun var ama galiba çözülmüş gibiyiz. Huzursuzum tabii yine de... Şükür ki Müsteşar Ali Alnar gibi iyi bir insan var. O yardımcı oluyor. O beni anlamış, bana yardım ediyor ama sadece bana yardım etmek istemiyor, benim durumumda olan herkese yardım etmek istiyor. Benim Kıbrıs pasaportum var. Almanya'da 31 sene yaşıyorum. Almanya'nın pasaportunu almak istemedim çünkü benim Kıbrıs pasaportu var. Şimdi benden KKTC kimlik almamı istiyorlar. İyi de benim burada ilişkilerim sürecektir mi bilmiyorum.

Burayı seviyorum

Soru: Kimlik alınması durumunda askerlik sorunu yaşanır mı?

H.H: Bilmiyorum, ben 52 yaşında biriyim. Zaten bir sene Baf'ta askerlik yapmıştım. O zaman okulda askerlik yapıyordu biliyorsunuz. Almanya'ya gittim, 75 ve 76'da geldim sorun yaşanmadı. Şimdi sorun var. Buraya gelip yaşamak istesem gerekli olan şeyleri yaparım. Ama çekip gideceğim. Çünkü benim hayatım orada, eşim, çocuklarım orada... Gelen sene geldiğimde yine aynı durum olursa o zaman "tamam" derim, "bunu bilerek geldim," o zaman kabul ederim.

Soru: Yani seneye tekrar gelmeyi düşünüyorsunuz demek ki?

H.H: Belki gelirim belki de gelmem. Ben burayı seviyorum, burada ailem var, yeni dostlar kazandım, sizinle tanıştım. Ben burayı seviyorum, tekrar gelmek isterim. Zaten resim sergisi açmak için bir-iki yerde de teklif aldım. Kuzey ve Güney'de sergi açmak için Alman Goethe Enstitüsü ve Rum tarafından teklif geldi. Karma bir sergi düşünülüyor, yani hem Kuzey'den hem de Güney'den sanatçılarla ve Alman sanatçılarla sergi açmak ve bu sergiyi tüm bölgelere taşımak düşünülüyor.

Soru: Biz de sizi gelen sene yine burada görmek isteriz ama sizin son söylemek istediğiniz birşeyler varsa onu da alalım.

H.H: Bütün arkadaşlara ve bütün tanıdıklara ve bütün politikaçılara çok teşekkürler ederim ve buranın durumunu düzeltmeye çalışsınlar.